

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, තමා රාජ්‍ය ආර්ථිකයක් ලෙස සලකමින් නිරන්තරයෙන්ම ඉදිරියට යන්න. එවිට ඔබ සැමදා සතුටින් කල් යවන අතර, මායා ඔබගේ ගෙල සිර කිරීමට ගියහොත් එයින් ද ආරක්ෂා වනු ඇත.

ප්‍රශ්නය: දැන් තිබුණා වුවත්, පසුවට නොලැබෙන ඔබගේ එකම එක වාරය කුමක් ද?

පිළිතුර: උත්සාහ දැරීමට හැකිවුත්, එසේ හොඳින් ඉගෙනීම සිදු කර උසස් තත්ත්වයක් හිමි කර ගැනීම උදෙසා තවත් ඉතිරිව ඇත්තේ ඉතා සුළු කාලයක් පමණයි. මෙම ජීවිතය වටිනාකම කිව නොහැකි වූ ජීවිතයකි. ඉක්මණින් මිය ගියා නම් විමුක්තිය ලද හැකි යැයි ඔබ කිසිම විටෙක නොසිතිය යුත්තේ මෙන්න මේ කරුණ නිසයි. මායාගේ කරදර වලට හසුවන හෝ කර්ම ගෙවනා අය තුළ පමණයි මෙවන් සිතිවිලි ඇති වන්නේ. පියාගේ ස්මරණය ඇතිව ඔබ මායා පරාජය කරන්නෙක් බවට පත් විය යුතුමයි.

ගීතය: ඔහෝ, මනස ඉවසන්න. ඔබගේ සතුටින් පිරි කාලය පැමිණීමට ආසන්නයි ...

මිමි ශාන්ති. දරුවන්ට ගීතය ඇසුණා. මෙය කිව්වේ කවුද? මෙය ඇසුණේ කාටද? අසීමිත වූ පියා විසින් මෙය කියැවුණු අතර, සෑම මධ්‍යස්ථානයකම සිටිනා දරුවන්ට එය ඇසුණා. පියාගේ බුද්ධියෙහි සම්බන්ධය (යෝගා) සෑම දරුවෙක්ම වෙත දිවෙනා අයුරු බලන්න. සෑම මධ්‍යස්ථානයකම සිටිනා බ්‍රහ්මීන් වංශයේ සැරසිල්ලවුත්, ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නා වූ සහ රාජ්‍යාසීන් වන දරුවන් තුළ තමා රාජ්‍යාසීන් යන හැඟීම් තිබිය යුතුයි. ඔබ සැමදා සතුටින් කල් ගෙවනා රාජ්‍යය හිමිකර ගැනීම උදෙසා උත්සාහ දරමින් සිටිනවා. කලී යුගයේදී, ඔබ දවස් ගත කරන්නේ සතුටින් නොවේ. රාජ්‍යාසීන් වන ඔබ මෙහිදීත් සැමදා සතුටින් සිටිය යුතුයි. තමා රාජ්‍යාසීන් ලෙසත්, නොසැලෙන අවල කෙනෙක් ලෙසත් ඔබ සෑම විටම සලකනොත් පමණයි මෙය සිදු විය හැක්කේ. එසේ නැතිනම්, ඔබ නැවත නැවතත් මෙය අමතක කළ හොත්, මායා බොහෝ සෙයින් ඔබගේ ගෙල සිර කර තබනවා. තමා දැන් පියාත් සමඟ රාජයෝගා ඉගෙන ගන්නා බවත් තම නිරන්තර සතුටෙහි උරුමය, එනම් ඔබ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් බවට පත් වනා බවත් දරුවන් දන්නවා. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය හැර වෙන කිසිම කෙනෙක්ම මෙය සිදු කළ නො හැක. ඔබ 'උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය' යැයි පවසන විට, භෞතික හෝ සුක්ෂ්ම ස්වරූපයක් වෙත ඔබ බුද්ධිය යොමු වන්නේ නැහැ. මේ කාලයේ දී ඔබ ඒ අභර්ථක වූ පියා සිහිපත් කරනවා. පියා ඔබට ඉවසීම ලබා දෙනවා: දරුවනි, තවත් ඉතිරිව ඇත්තේ දවස් කිහිපයක් පමණයි. මෙම කලී යුගය, අපාය, වෙනසකට ලක් වී දිව්‍යලෝකය බවට පත් වනු ඇත. දිව්‍යලෝකයේ ස්ථාපනය හා අපායේ විනාශය යන කතාව මෙහිදී සිහිපත් වෙනවා. දෙවියන්ම මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට රාජයෝගා උගන්වනවා. අපායේ හෝ දෙවි ලොව හෝ කිසිම මනුෂ්‍යයෙකුට ඔබට රාජයෝගා ඉගැන්විය නොහැකියි. බ්‍රහ්මාගේ මූලයෙන් උපන් තමා, බ්‍රහ්මීන් වංශයේ සැරසිල්ල වන බවත්, ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නන් වන බවත් දන්නවා. ජීව වන අප තුළ ලෝක වක්‍රය පිළිබඳ වූ දැනුම තිබෙනවා. දේවතාවන් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණා හා විෂ්ණුව ස්ව-දර්ශන වක්‍රය දී තිබෙන්නේ කුමන හේතුවක් නිසා ද? මන්ද, බ්‍රහ්මීන්වරුන් වන ඔබ තවමත් පරිපූර්ණත්වයට පත්ව නොමැති නිසයි. ඔබ නොකඩවාම පහළට බහිනවා. ස්ව-දර්ශන වක්‍රය අවසන් තත්ත්වයෙහි සංකේතයයි. අද ඔබ ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවනා අතර හෙට වන විට මායාව පරාජය වී වැටෙනවා. එමනිසා, ඒ ලස්සන ආභරණ ඔබට දිය හැක්කේ කෙසේ ද? ස්ව-දර්ශන වක්‍රය සදාකාලික එකක් විය යුතුයි. මේ නිසා තමයි එය විෂ්ණු වෙත දී තිබෙන්නේ. මේවා ඉතා ගැඹුරු වූ කරුණු වෙනවා. ඔබට පුළුවන් විෂ්ණු වෙනුවෙන් තනා ඇති කෝවිල් වල හෝ ස්ව-දර්ශන වක්‍රය දරා සිටිනා ඕනෑම කෙනෙක් පෙන්නුම් කරනා කෝවිල් වලට ගොස් එහිදී මෙය විස්තර කර දෙන්න. ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණාට පවා ස්ව-දර්ශන වක්‍රය දෙනවා. රාධෙ හා ක්‍රිෂ්ණාගේ එක්වූණු ස්වරූපයේ පිළිමයෙහි ඔවුන් ස්ව-දර්ශන වක්‍රය පෙන්නුම් කරන්නේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම ක්‍රිෂ්ණා ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නෙක් නොවේ. බ්‍රහ්මීන් වංශයේ සැරසිල්ල තමයි ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නන් වන්නේ. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය විසින් ඔවුන්ට ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්නන් හෝ තුන් කාලය දකිනා අය බවට පත් කරවනවා. ඔවුන් දේවතාවන් බවට පත් වූ විට, ඔවුන්ට ත්‍රි තේත්‍රි, ත්‍රි කාල් දර්ම හෝ ත්‍රි ලෝකිනාත් ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. මන්ද මේ කාලයේ දී තමයි ඔවුන් දිව්‍යලෝකයේ පඩි පෙළ නගිමින් සිටින්නේ. සත් යුගයේ සිට අප ඉණීමගෙහි පහළට බසිමින් එනවා. එහි, මෙම දැනුම ඇත්තේ නැහැ. එහිදී ඔබ මේ ගැන දැන සිටියා නම් ඔබට රාජ්‍යය පාලනය කර ගත නොහැකි වනවා මන්ද, ඔබ සන්නාපයට පත් වන නිසයි. පියා දරුවන් වන ඔබට ඉවසීම ලබා දෙනවා: බිය වන්න එපා. ඔබ මායා පරාජය කළ යුතුමයි. මායාගේ කුණාටු අනිවාර්යෙන්ම පැමිණෙන අතර බාධක ද බොහෝ සෙයින් ඇති වෙනවා. මේ සඳහා වූ ප්‍රතිකාරය වන්නේ යෝගාහි යෙදීමයි. මායා ඔබගේ යෝගා කඩා දමිය හැකියි. කොහොමනමුත්, යෝගාහි යෙදීමට ඔබ උත්සාහ දැරිය යුතුයි. යෝගාහි යෙදෙනා අයගේ ආයු කාලය දීර්ඝ වනු ඇත. ඔබගේ ආයු කාලය කෙතරම් දීර්ඝ වනවාද, ඒ තරමට අවසාන මොහොත වන තුරුම ඔබට පියා හා යෝගා කිරීමට හැකි වන අතර ඔහුගෙන් ඔබගේ උරුමය ද ලැබ ගන්නට හැකි වනු ඇත. යෝගා කිරීමෙන් ඔබ තම සෞඛ්‍යය වර්ධනය කර ගන්නවා. මේ නිසා තමයි පියා කියන්නේ: ඔබ යෝගී වේවා. 'නිරන්තරයෙන්ම මා පමණක් සිහිපත් කරන්න.' ඔබ කෙතරම් දුරට උත්සාහ දරනවාද, ඒ තරම්ම වූ තිලිණයක් දිව්‍යලෝකයේ දී ඔබට හිමිවනු ඇත. පියා කියනවා: දරුවනි, යෝගාහි යෙදෙන්න. එවිට ඔබගේ සියලු පාප ඉවත්ව යනු ඇත. දැන් ඉතිරි වී තිබෙන්නේ ඉතාමත් කෙටි කලක් පමණයි. විනාශය ඉතා ඉක්මණින් සිදු විය යුතුයි. එවිට ඔබට දිව්‍යලෝකය වෙත යා හැකි යැයි ඔබ නො පැවසිය යුතුයි. මන්ද, මෙම ජීවිතය මිළ කළ නොහැකි ජීවිතයක් වන නිසයි. දැන්, ශරීරය අත්හැර දමා පසුව ගොස් අලුත් ශරීරයක් ලැබගෙන ඉගෙනීම කළ හැකි යැයි ඔබට සිතන්නට බැහැ. එවිට ඔබ ඉන්නේ ඔබගේ ලදරු කාලයේ දී, එවිට විනාශයත් ආරම්භ වෙයි. ඔබට ඔබගේ තරුණ වියටවත් පැමිණිය නෙහැකි වෙයි. මන්ද මෙහි සෑම

කෙනෙක්ම, තරුණ මහළු සෑම කෙනෙක්ම විනාශ වී යාමට සිටිනා නිසයි. මායාගේ කරදර වලට ලක් වන හෝ කර්ම ගෙවනා අය පමණයි අප ඉක්මණින් මිය යා යුතු යැයි පවසන්නේ. මන්ද, ඔවුන්ට ඒ සෑම දෙයකින්ම නිදහස්ව යාමට අවශ්‍ය නිසයි. කොහොමනමුත්, ඔබට නැවතත් මෙම චාරය නම් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ නිසා තමයි ඔබ උත්සාහ දැරීමේ නිරත විය යුත්තේ. කාලය පැමිණි විට තමාගේ කැමැත්තට එරෙහිව පවා, සෑම කෙනෙක්මම නිවස වෙත යාමට සිදු වෙනවා. මන්ද, පියා සෑම කෙනෙක්මම නැවතත් ඒ ආධ්‍යාත්මික වන්දනා ගමනෙහි යන නිසයි. ඔහු තමා හා ගෙන යන්නේ, කුමිහ මේලාවට, ජීව මිලියන 1 ක් හෝ 1.5 ක් ගෙන යන්නා සේ, ජීවයන් මිලියන 1 ක් හෝ 2 ක් නොවේ. මෙය ජීව උත්තරීතර ජීවය හා පවත්වනු ලබන උත්සවයයි (මේලාවයි). පියාම මාර්ගෝපදේශකයා බවට පත්ව තිබෙනා අතර, ඔහු පැමිණ සිටින්නේ ඔබට නැවතත් ගෙන යාම සඳහායි. ගණන් කිරීමටත් නොහැකි වූ ජීව ප්‍රමාණයක් ඔහුට අනුගමනය කරමින් ඔහු පසුපස යනු ඇත. කොහොමනමුත්, සෑම කෙනෙක්ම ඉක්මණින්ම නිවස වෙත යන්නේ නැහැ. මෙහිදී සමූල ඝාතනයක් සිදු වුවහොත් භාරත දේශය ඉතිරි වන්නේ නැහැ. කොහොමනමුත්, විරස්ථායී වූ දේශය වන්නේ මෙම භාරතයයි. විනාශයෙන් පසුවත් කිප දෙනෙක්ම මෙහි රැඳී සිටිනු ඇත. පසුව, මෙහි තිබෙන්නේ ස්වර්ණමය යුගයේ ස්ථාපනය වන්නා වූ ඒ එකම සූර්ය වංශික රාජ්‍යය පමණයි. මිනිසුන් කිහිප දෙනෙක් තම රාජ්‍යය අළුතින්ම නිර්මාණය කිරීම උදෙසා ඉතිරි වන අතරේ, ස්වර්ණමය යුගයේ ස්ථාපනයත් කළ යුගයේ විනාශයත් අතර පුංචි කාලයක් ඔබට ඉතිරි වී තිබෙනවා. කොහොමනමුත්, උත්සාහ දැරීම උදෙසා තිබෙන්නේ මේ පුංචි කාලය පමණයි. ඒ වගේම මෙය න්‍යාගශීලී වූ යුගය ලෙසත් හැඳින්වෙනවා. ඔබ දිගින් දිගටම පහළටම බැසගෙන එන නිසා අනෙක් සංගම් යුග න්‍යාගශීලී යුග ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. ඔබ දැන් සම්පූර්ණ සතුටේ සිට සම්පූර්ණ දුක වෙත පැමිණ සිටිනවා. වෙත කිසිම කෙනෙකුගේ බුද්ධිය තුළ මෙම දැනුම ඇත්තේ නැහැ. මුල දී, අප ද කිසිම දෙයක් දැන සිටියේ නැහැ. අප අන්ධ විශ්වාසයෙන් යුතුව සෑම කෙනෙක්මම වන්දනාමාන කළා. දැන් අපට සෑම ආකාරයකම ශ්‍රීමත් ලැබෙනවා. ඔබ අනෙක් ව්‍යාපාරිකයන් විසින් සිදු නොකෙරෙන ආකාරයේ ව්‍යාපාරයක යෙදෙනවා. එය හරියට කලාවක් හදාරණවා වැනියි. මනුෂ්‍යයින් දේවතාවන් බවට පත් කිරීමෙහි කලාව මෙයයි. මේ වෙත ඔබගේ අවධානය යොමු විය යුතුයි. සෑම දිනකම අමරිත් වේලාවේ දී පියා පැමිණ ඔබට උගන්වනවා. ඉතින්, මේ කාලයේ, සෑම මධ්‍යස්ථානයකම සිටිනා දරුවන් ඉන්නේ ඔහු ඉදිරියේයි. පියා කියනවා: මා දරුවන් වන ඔබ සෑම කෙනෙක්ම සිහිපත් කරනවා. මෙහි දී මායා මට කිසිම බාධාවක් කරන්නේ නැහැ. දරුවන් වන ඔබ දිගින් දිගටම මාව අමතක කරනවා. මන්ද මායා ඔබට බාධා කරනා නිසයි. සමහර දරුවන් බාබාට ලියනවා: බාබා, ඔබගේ දරුවන් වන අප අමතක කරන්න එපා. කොහොමනමුත්, මා කිසිම විටෙක ඔබ අමතක කරන්නේ නැහැ. මා සෑම කෙනෙක්මම නිවස වෙත ගෙන යා යුතුයි. සෑම දිනකම මා ඔබට ආදරයෙන් සිහිපත් කරනවා. දරුවන්ට මම ධනය එවනවා. මම නොකඩවාම ඔබට අභියෝග කරනවා: පියාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කොට, ඔබගේ අසීමිත වූ උරුමය හිමිකර ගැනීමට උත්සාහ කරන්න. නොසැලකිලිමත්ව මේ සඳහා සමාවට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න එපා. සමහරු තමා වෙත කර්ම බන්ධන තිබෙනා බව පවසනවා. ඒ ඔබගේ කර්ම බන්ධනයයි. ඉතින් පියා කුමක් කරන්න ද? පියා කියනවා: යෝගාහි යෙදෙන්න. එවිට ඔබගේ කර්ම බන්ධන නොකඩවාම ඉවත් වී යන අතර, ඔබ කිසිම පාපයක නොයෙදෙනු ඇත. කල්ප බාගයක් පුරා ඔබ සියලු පාපයන් ගෙන් නිදහස් වනු ඇත. උසස් තත්ත්වයක් හිමි කර ගැනීම උදෙසා ඔබ සේවයෙහිත් යෙදිය යුතුයි. මම හා බාබා කොතරම් ලස්සනට විස්තර කරනවාද බලන්න. සමහර දරුවන් ඉතාමත් හොඳ සේවයක් කරනවා. ඔබගේ ඉලක්කය හා අරමුණ කුමක් ද කියා කෙනෙක් ඔබගෙන් විමසුවහොත්, මෙම කාඩ් පත ඔවුන් අත තබන්න. එමගින්, ඔබ මේ නිරතව සිටිනා ව්‍යාපාරය කුමක් ද යන්න ගැන සෑම කෙනෙක්ම වටහා ගනියි. ඔවුන් මෙසේ කියයි: මොවුන් උසස්ම ව්‍යාපාරිකයන්, ඔබ සෑම කෙනෙකුගේම නාඩි අල්ලා බැලිය යුතුයි. විස්තර කරදීමට හොඳම දෙය වක්‍රයයි. කෙනෙක් කුමනාකාරයේ පුද්ගලයෙක් වුවත්, වක්‍රය දැකීමෙන් අත්තෙත්ම මෙය කළ යුගය බවත් ස්වර්ණමය යුගය දැන් පැමිණීමට තිබෙනා බවත් ඔහු වටහා ගනු ඇත. මෙය අපාය බවත් දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය වෙමින් තිබෙනා බවත්, ක්‍රිස්තියානි අයට පවා විස්තර කර දීමට ඔබට පුළුවන්. අනිවාර්යෙන්ම, අපගේ පියා වන දෙවියන් එය සිදු කරනු ඇත. කොහොමනමුත්, මිනිසුන්ගේ බුද්ධිය කුමනාකාර ද කියතොත්, තමා අපායේ වැසියෙක් බවට පත්ව සිටිනා බවටත් ඔවුන් පිළිගන්නේ නැහැ. මිය ගිය අහවල් කෙනා ස්වර්ගස්ත වූ බව හෝ දිවංගත වූ බව කියනවා. එසේ නම්, තමා අනිවාර්යෙන්ම ඉන්නේ අපායේ බව ඔවුන් වටහා ගත යුතුයි. දැන්, මේ තිබෙන්නේ කළ යුගයයි. ඉතින් නැවත උපන් සිදුවන්නේත් අනිවාර්යෙන්ම කළ යුගයේයි. දිව්‍යලෝකය තිබෙන්නේ කොහේද? සොහොන් බිම් වලට පවා ගොස් මේවා විස්තර කර දිය යුතු බව බාබා කියනවා. කොහොමනමුත්, දරුවන් ඉතා ඉක්මණින් වෙහෙසට පත් වෙනවා. මේ තිබෙන්නේ කළ යුගය බව ඔබ විස්තර කළ යුතුමයි. ඔබට දිව්‍යලෝකයේ නැවත උපත ලැබීමට අවශ්‍ය නම්, පැමිණ මෙය වටහා ගන්න. අප ද උත්සාහ දරනවා. ඉතින් අපාය තව දුරටත් දුර දිග නො යනු ඇත. ඔබට දිව්‍යලෝකයට යාමට අවශ්‍යද? එහිදී ඔබට කිසිම විෂක් දකින්නට නැහැ. මෙහිදී ඔබ ඒ සියල්ල අත්හළ යුතුයි. කොහොමද ? බාබා ඔබට උපක්‍රමයක් පෙන්වා දෙනවා. නේපාලයේ විජය අසනම් දිනයේ දී (දේවතාවන්ගේ දිනය), බාල - මහළු සෑම කෙනෙක්ම දඩයමේ යනවා (සත්ව දේෂ, පාප). ඔබත් සෑම කෙනෙක්මම විස්තර කර දිය යුතු වෙනවා. සෑම නිවසකම අනිවාර්යෙන්ම ශිව්‍යාගේ හා ලක්ෂ්මි සහ නාරායන්ගේ පින්තූර තිබිය යුතුයි. ඔබ ඔබගේ සේවකයන්ටත්, වඩු බාසුන්නැහැලාටත් මරණය අත ලහම තිබෙනා බව පැවසිය යුතුයි. පියා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබට ඔබගේ උරුමය හිමි වනු ඇත. පියා සෑම කෙනෙකුගේම දිව්‍යලෝකයට යාමට ඇති ආශාව ඉෂ්ඨ කරනවා. ඔබ යෝගා කරනා විට, පියා ඔබට නොයෙක් දර්ශන පවා ලබා දීමට ඉඩ තිබෙනවා. පියා ලෝකයටම වන අතර, එමනිසා, දරුවන් වන ඔබත් ඔහු මෙන්ම කාරුණික විය යුතුයි. දිළිත්තන් පමණයි තමාට ප්‍රයෝජනවත් දෙයක් කර ගන්නේ. ධනවත් අය මෙය කරන්නේ ඉතා කලාතුරකින්.

අවසානයේ දී ඉතා ප්‍රසිද්ධ සත්‍යාසීන් මෙහි පැමිණෙනු ඇත. දැන්, දැනුම ගන්නේ දිළිඳු වූත් සාමාන්‍ය අයත් පමණයි. පියා එන්නේත්, සාමාන්‍ය කෙනෙකුගේ ශරීරයක් තුළට මිස, දිළිඳු මනුෂ්‍යයෙකුගේ ශරීරයකට නොවේ. ඔහුත් දිළිඳු වුවා නම්, ඔහුට කිසිවක් කරගත නොහැකි වනවා. දිළිඳු මනුෂ්‍යයෙක් තවත් බොහෝ දෙනා රැකබලා ගන්නේ කෙසේ ද? එමනිසා, මෙහි නිර්මාණය වී තිබෙන උපක්‍රමය දෙස බලන්න. සාමාන්‍ය අයට තමයි, තමාට කැප කොට තවත් බොහෝ දෙනාටත් රැකබලා ගැනීමේ හැකියාව තිබෙන්නේ. මොහුත් සමහර, තවත් බොහෝ දෙනා බාබාට කැප වී උරුමක්කරුවන් බවට පත් වූවා. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනයක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. පියා ඔබට උගන්වා ඇති, මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් දේවත්වයට පත් වන්නා වූ කලාවෙහි නිරත වන්න.
2. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙහිදී කිසිම වැරද්දක් හෝ කිසිම සමාවට කරුණක් ඉදිරිපත් කරන්න එපා. ඔබගේ කර්ම බන්ධන වලින් නිදහස් වීමට නම් ස්මරණයෙහි යෙදෙන්න.

වරදානය: තපස්සාවේ සහ සේවාවේ සිහසුන මත අසුන් ගනිමින් අධිරාජ්‍යයේ වාසනාව වන අනාගත සිහසුන දිනාගන්නා බවට ඔබට පත් වේවා.

සේවා සිහසුනට සමීප දරුවන් අනාගත අධිරාජ්‍යය සිහසුනට ද සමීප වූවෝ වෙති. මෙහිදී සේවයට සහයෝගය දැක් වූ තරමට එහි දී ඔබ රාජ්‍යයේ නිරන්තර සහයකයින් වේ. මෙහි දී ඔබට තපස්සාවේ සහ සේවයේ අසුන හිමි අතර එහි දී අධිරාජ්‍යයේ වාසනාවේ සිහසුන හිමි වේ. මෙහිදී ඔබ සිහිකිරීම තුළින් බාප්දාදාගේ සහයකයින් වන්නා සේ, එහි දී ලමා කල පටන් අධිරාජ්‍යය පාලනය කරන කාලය දක්වා සහයකයෙක් වේ. නිතර නිතර තපස්සාව කරමින් තපස් අසුනේ අසුන් ගෙන නිරන්තර සම්පත්වයේ සිටින්නෝ නිරන්තර මිත්‍රත්වයේ සහ නිරන්තර සහයෝගීත්වයේ සිටින්නෝ අනාගත සිහසුනේ අසුන් ගන්නෝ වෙති.

පාඨය: ආධ්‍යාත්මික රෝස මල් වන්නේ, තම ආධ්‍යාත්මික ආකල්ප සමහින් වාතාවරණයට ආධ්‍යාත්මිකත්වයේ සුවද විහිදුවන්නෝය.

මාතේස්වරීගේ අගනා කියමන් - 1957-01-27

1) සදාතනිකව නිර්මාණය වී ඇති දේව ආගමනය.

අහෝ ගිතාවේ දෙවිදුනි, පැමිණ ඔබේ පොරොන්දුව ඉටු කරනු මැනවි. ගීතය සැවොම ගයමින් සිටියා. දැන් ඒ එම ගිතාවේ දෙවියන්ම මීට පෙර කල්පයේ දී මෙම පොරොන්දුව ඉෂ්ඨ කිරීම සඳහා පැමිණ සිටියි. අහෝ දරුවනි, අධර්මයේ සෑන් අන්ධකාරය භාරතය පුරා පැතිරුණු කල, මා වූණු පොරොන්දුව ඉටු කිරීම සඳහා අභිචාර්යයෙන්ම මම පැමිණෙමි. ඒ වූණත්, එම පැමිණීම සෑම යුගයකදීම වෙනවා කියා ඉන් අදහස් වන්නේ නැහැ. ධර්මයේ පරිහාණියක් සෑම යුගයකදීම සිදු වන්නේ නැහැ. ධර්මයේ පරිහාණිය සිදු වන්නේ කලියුගයේදීය. එමනිසා, දෙවියන්ගේ පැමිණීම සිදු වන්නේ ද කලියුගයේ දී බව ඔබ තේරුම් ගත යුතුයි. කලියුගය සෑම කල්පයකදීම පැමිණෙයි. එමනිසා, මා සෑම කල්පයකදීම පැමිණෙන බව ඔබ තේරුම් ගත යුතුයි. යුග හතරක් ඇත. කල්ප වක්‍රය කියා හඳුන්වන්නේ එයයි. කල්ප බාගයක් පුරා ස්වර්ණමය සහ රිදී යුගය පවතියි. එම කාලය සතෝප්‍රධාන් නිසා, දෙවියන්ගේ පැමිණීමක් අවශ්‍ය වන්නේ නැත. තෙවන යුගය තඹ යුගය වන අතර අනෙකුත් ආගම් ඇති වෙන්නේ එකලදීය. එම යුගයේදී ධර්මයේ අන්ත පරිහාණියක් සිදු වන්නේ නැත. මින් පෙනී යන්නේ, එම යුග තුනේදී දේව පැමිණීම සිදු නොවන බවයි. ඉතිරිව ඇත්තේ කලියුගයයි. මෙම යුගය අවසානයේ දී ධර්මය අන්ත පරිහාණියට ලක් වෙයි. මෙකලදී පැමිණෙන දෙවියන් අධර්මය විනාශ කර දමා සත්‍යයේ ධර්මය ස්ථාපනය කරයි. ඔහු තඹ යුගයේ දී පැමිණියේ නම්, තඹ යුගයෙන් පසුව දැන් ස්වර්ණමය යුගයක් තිබිය යුතුය. නමුත්, ඇයි මෙය කලියුගය වී ඇත්තේ? දෙවියන් පැමිණ අන්ධකාර කලියුගය ස්ථාපනය කලා කිව නොහැකියි. එය එසේ සිදු විය නොහැකියි. මේ නිසා තමයි පරමාත්ම දෙවියන් කියන්නේ, මම ඒකායනය වන අතර මා පැමිණෙන්නේ එක් වරක් පමණයි. එසේ පැමිණෙන මා අධර්මය විනාශ කර, කලියුගය අවසන් කර ස්වර්ණමය යුගය ස්ථාපනය කරමි. එමනිසා, මාගේ පැමිණීමේ කාලය සංගම යුගයයි.

2) පරමාත්ම දෙවියන් භාග්‍ය උදා කරන අතර මිනිසුන්ම තම භාග්‍ය අභාග්‍ය කරගනී. (කිස්මිට්)

මානව ජීවත්මයන්ගේ වාසනාව නිර්මාණය කර දෙන්නේ කවුද එය නැති නාස්ති කරවන්නේ කවුද කියා අපි දන්නවා. වාසනාව උදා කරවන්නේත් වාසනාව විනාශ කරවන්නේත් දෙවියන් කියා අපි නොකියමු. දෙවියන්

අනිවාර්යෙන්ම වාසනාව නිර්මාණය කරන අතර මිනිසුන් තමාගේම වාසනාව විනාශ කර ගනී. මෙම වාසනාව නිර්මාණය කරගත හැක්කේ කෙසේද? එය බිඳ වැටුනේ කෙසේද? මේ සියල්ල පැහැදිලි කර ඇත. මිනිසුන් තමා ගැන දැනගෙන පාරිශුද්ධ වූ විට විනාශ වූණු වාසනාව නැවත නිර්මාණය කරගනී. නාස්ති වූණු වාසනාවක් ගැන කතා කරනා නිසා, කිසියම් හෝ කලක වාසනාව හොඳින් තිබූ බව හා දැන් එය විනාශ වී ඇති බව ඉන් ඔප්පු වේ. දැන් පරමාත්ම දෙවියන් පැමිණ වැරදුණු වාසනාව නිවැරදි කර ගනී. දෙවියන් අශරීරකයී කියා ඇතැමෙක් කියාවි. එසේ නම්, ඔහු වාසනාව නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේ ද? පරමාත්ම දෙවියන් අවිනාශී ඥානයෙන් බ්‍රහ්මාගේ භෞතික ශරීරය හරහා අපගේ නැතිවූණු වාසනාව නැවතත් සජීවීකර දෙයි. මෙම ඥානය දීම පරමාත්ම දෙවියන්ගේ කාර්යයයි. මිනිසුන් එකිනෙකාට ඔවුනොවුන්ගේ වාසනාව අවදි කළ නොහැකියි. අපගේ වාසනාව අවදි කර දෙන්නේ පරමාත්ම දෙවියන් පමණි. මේ නිසා තමයි, ඔහුගේ දේවාර්ය සදාතනික සිහිවටනයක් සේ තියෙන්නේ. අවිවා. ඔම් ශාන්ති.

*** ඔම් ශාන්ති ***